

[Holger Andersen.]

Medlem Hr. Schmidt, at jeg til at begynde med ikke rigtig forstod, hvad han sigtede til, naar han talte om en fra min Side nedlagt Protest, men saa blev det mig klart, at det var et Ordskifte mellem det ærede Medlem og mig under den sidst afsluttede Finanslovbehandling. Det ærede Medlem Hr. Schmidt har motiveret Kravet om en højere tysk Skole i de sønderjydske Landsdele, med, at han ønsker Adgang til højere tysk Kultur ogsaa indenfor Danmark. Dette sagde det ærede Medlem, vil jeg gerne understrege, thi naar man nægter os en højere tysk Skole, siger man dermed, at højere tysk Kultur ikke hører hjemme i Danmark. Det kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem i, og naar vi ikke mener at kunne gaa med til at oprette en saadan højere tysk Skole med dertil knyttede Eksamensrettigheder, beder jeg det ærede Medlem skelne mellem de to Ting, der her er Tale om. Drejer det sig om en højere tysk Skole til Indførelse i højere tysk Kultur, uden at der til denne knyttes Eksamensrettigheder, der giver Adgang til danske Statsemployer, har jeg for mit Vedkommende intet som helst derimod at indvende og mener, at den Ordning, der er truffet vedrørende den tyske Mellemskole enkelte Steder i de sønderjydske Landsdele netop er et Vidnesbyrd om, at denne min Opfattelse ogsaa holder Stik. I øvrigt mener jeg, det ærede Medlem har Ret i, at Udviklingen efter Krigens Afslutning her i Danmark absolut ikke kan siges at give den Betragtning Medhold, at der skulde være Uvillie til Stede her i Landet mod den højere tyske Kultur, med hvilken Danmark i Aarhundreder har haft en meget nær og intim Forbindelse, og som jeg i hvert Fald for mit Vedkommende ubetinget haaber maa vedblive gennem Tiderne, der kommer, til gensidig Befrugtning for de to Kulturer. Jeg ser ogsaa et Vidnesbyrd herom i den meget stærke Interesse, som fornylig et Besøg af en saa ejendommelig og betydningsfuld Digter som Heinrich Lersch har vakt, da han holdt Foredrag i „Freunde Deutscher Literatur“.

Undervisningsministeren (Byskov):

Den Forhandling, der her har været ført, synes mig ikke at nødvendiggøre yderligere Udtalelser fra min Side, navnlig da alle synes at være enige om, at Lovforslaget skal i Udvalg. Jeg finder det kun nødvendigt at gøre et Par Bemærkninger til det, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen udtalte. Det ærede Medlem talte først om

Forholdene angaaende et Barn fra Ulkebøl Sogn, der havde gaaet i Skole i Sønderborg i Henhold til Overenskomst mellem Ulkebøl og Sønderborg Kommune, en Overenskomst, hvorefter Ulkebøl Kommune betalte for Barnets Skolegang i Sønderborg, og som havde faaet Lov til at gaa i Mellemskolen der, saa vidt jeg forstod, indtil Barnet blev 14 Aar gammelt og derefter ønskede at fortsætte i Mellemskolen. Men saa faar Forældrene at vide, at nu skal de betale Undervisningspenge for Barnet, hvis de vil have, at Barnet skal gaa der længere. Jeg maa sige, at efter dette kan jeg ikke fuldt ud bedømme det, der er sket, ikke en Gang helt bedømme, om der er vist en Hensynsfuldhed eller en Hensynsløshed overfor dette Barns Forældre. Det kommer noget an paa, hvordan det hele har ligget. Forældrene har naturligvis ønsket, at Barnet kunde komme til at gaa i Mellemskolen i Sønderborg, og Ulkebøl Kommune har stillet sig hensynsfuld overfor dette Ønske, idet den har betalt, for at Barnet kunde komme til at gaa i Mellemskolen der, men da den skolepligtige Alder var forbi, siger Kommunen, at saa maa Forældrene naturligvis selv sørge for deres Barns Skolepenge, hvis de ønsker, Undervisningen skal fortsættes. Det er muligt, at Sagen ligger saaledes, og i saa Fald kan jeg ikke se, der kan være Tale om nogen Hensynsløshed fra Ulkebøl Sogneraads Side. Saa er Sagen kommet til Ministeriets Afgørelse, og Ministeriet har efter det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsens Mening baaret sig meget galt ad, har vist sig tommelfingret o. s. v., og vi faar ogsaa at vide, hvad Ministeriet skulde have gjort: det skulde have sagt til Ulkebøl Sogneraad, at det skal betale for Barnet i de to Aar, der er tilbage efter Konfirmationen. Ja, jeg siger igen, det er muligt, at det hele stiller sig saadan, at Forældrene maa betragte det som en Hensynsløshed, at Barnet ikke faar Lov til at gaa der længere; men selv om Ministeriet opfattede det paa den Maade, ser jeg ikke, vi kan paalægge Sogneraadet nogen Pligt i saa Henseende. Jeg kender ikke nogen Lovbestemmelse, hvorpaa vi kan bygge et saadant Paalæg. Vi kan ikke paalægge Ulkebøl Sogn at betale for et Barn efter den skolepligtige Alders Ophør. Jeg tror ikke, der findes nogen Mulighed derfor.

Saa talte det ærede Medlem om de højere Skoler og om de Krav, vi der vilde stille, for at Folk med tysk Studentereksamen kan faa Lov til at gaa ind og tage Embedseksamen ved Universitetet. Det